ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἡ Ἀγγλικὲς ἐφημερίδες διηγοῦνται μιὰ παράδοξη περιπέτεια ἑνὸς Ἄγγλου ἀποίκου στὴ Νότιο Ἀφρική.

Ἐνῶ ὁ ἄποικος αὐτὸς ἔπινε ἕνα ποτῆρι οὐΐσκυ στὴ βεράντα τοῦ σπιτιοῦ του, ὥρμησεν ἐναντίον του μιὰ λεοπάρδαλις. Μὰ καθὼς τὸ θηρίο ἔκανε νὰ πιάσῃ τὸν ἄποικο ἀπὸ τὸ λαιμό, δάγκωσε τὸ ποτῆρι μὲ τὸ οὐΐσκυ, ἐπλήγωσε τὸ στόμα του μὲ τὰ σπασμένα γυαλιά, κάηκε ὁ λάρυγγάς του ἀπὸ τὸ οὐΐσκυ κ' ἔφυγε μὲ δυνατὰ σπαρνίσματα.

Ἔτσι ὁ ἄποικος ἐγλύτωσε ἀπὸ βέβαιο κίνδυνο.

* * *

Μὲ τὸ Γαλλικὸ Κρατικὸ Λαχεῖο ἔγιναν πολλὰ ἐπεισόδια, ἄλλα νόστιμα κι' ἄλλα πολὺ δυσάρεστα, ἐν' ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶνε καὶ τὸ ἑξῆς:

Ἕνας Ἰταλὸς ἐγκατεστημένος στὸ Παρίσι, παρεκλήθη ἀπὸ ἕνα φίλο του, ποὺ μένει στὴν Ἰταλία, νὰ τοῦ ἀγοράσῃ ἕνα λαχεῖο. Τὸ ἀγόρασε, ἐτηλεγράφησε στὸ φίλο του τὸν ἀριθμὸ καὶ τοῦ τῶστειλε ταχυδρομικῶς.

Σὲ λίγες ἡμέρες, ποὺ ἔγινεν ἡ κλήρωσις, τὸ λαχεῖο αὐτὸ ἐκέρδισε 10.000 φράγκα, ἀλλὰ δὲν περιῆλθε στὸ δικαιοῦχο, γιατὶ στὸ ἰταλικὸ ταχυδρομεῖο κατεσχέθη καὶ κατεστράφη, δυνάμει τοῦ νόμου τοῦ ἀπαγορεύοντος τὴν πώλησιν ξένων λαχείων στὴν Ἰταλία.

Τώρα ὁ κερδίσας ζητάει ἀπὸ τὸ φίλο του τοῦ Παρισιοῦ τὶ 10.000 φράγκα.

* * *

Ἕνας καθηγητὴς τῆς Ἰατρικῆς στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Μπορντώ, ἀγαπάει τόσο πολὺ τοὺς φοιτητάς, ὥστε κάθε Κυριακὴ καλεῖ, μὲ τὴ σειρά, δέκα ἀπὸ αὐτοὺς στὸ σπίτι του καὶ τοὺς κάνει τραπέζι!... Γιὰ νὰ ἀναπαύῃ δὲ τὴ συνείδησί του, πὼς τοὺς τρέφει καλά...τοὺς ζυγίζει πρὶν φᾶνε καὶ μετὰ τὸ φαγητό!... Τελευταίως ὅμως μερικοὶ φοιτηταὶ τοῦ ἔπαιξαν τὴν ἑξῆς φάρσα: Ἔβαλαν στὶς τσέπες τῶν πέτρες καὶ ζυγιάστηκαν μ' αὐτές. Μετὰ δὲ τὸ φαΐ, ἐπέταξαν, μὲ τρόπο, τὶς πέτρες καὶ ὁ καθηγητὴς τῶν δὲν ἤξερε τί νὰ ὑποθέσῃ, γιατὶ ζυγίζοντάς τους, τοὺς βρῆκε ἐλαφρότερους στὸ ζύγι, μαλόνοτι τὴν...ἐπέτσωσαν καλὰ στὸ τραπέζι...

Ὅταν τέλος τοῦ ἀπεκάλυψαν τὴ φάρσα, ἐγέλασε αὐτὸς πρῶτος μὲ τὸ πάθημά του.

* * *

Ὁ Πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας παίρνει κάθε μέρα 1500-1600 γράμματα. Γιὰ τὸ ἄνοιγμα τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν ἔχει ἕνα γραμματέα μὲ τρεῖς βοηθούς, γιὰ τὶς ἀπαντήσεις δὲ ἐργάζονται πολλὲς δακτυλογράφοι. Ἀπὸ τοὺς γράφοντας, 200 ζητοῦν αὐτόγραφα κι' ἄλλοι τόσοι βοηθήματα.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Τελευταία, κάποιος Τσεχοσλοβάκος, ὀνομαζόμενος Ροῦντολφ Στουέλτνερ, σκότωσε στὸ Βερολίνο τὴ μητέρα του, μὲ δυὸ μαχαιριὲς στὴν καρδιά, ἐπειδὴ ἐκείνη δὲν...ἀγαποῦσε τὸν Χίτλερ!... Μὲ τὴν πρώτη μαχαιριὰ ποὺ τῆς ἔδωσε, ὁ Στουέλτνερ φώναξε :

—Πάρε αὐτή, γιὰ νὰ μάθῃς ν' ἀγαπᾶς τὸν Χίτλερ !...

Καὶ μὲ τὴ δεύτερη :

—Πάρε κι' αὐτή, γιὰ νὰ μάθῃς νὰ ἐκτιμᾶς τὸν Γκαίριγκ, τὸν συνεργάτη τοῦ Χίτλερ !...

* * *

Ὁ κ. Κίμπαλ, κάτοικος τοῦ Ρίβερτον, στὴν Πολιτεία Κάνσας, φημιζότανε ἀνέκαθεν γιὰ τὶς παραξενιές του. Προτελευταία ἰδιοτροπία τῆς ζωῆς του ἦταν νὰ σκοτωθῇ μὲ περίστροφο, ἐνῶ ἔκανε....περίπατο μὲ τὴ μοτοσυκλέττα του. Καὶ ἡ τελευταία παραξενιά του ἦταν ἡ διαθήκη του, ποὺ βρέθηκε στὴν τσέπη του. Μὲ τὴ διαθήκη αὐτὴ ἄφηνε δυὸ δολλάρια στὸ μοναχογυιό του Τζάκ καὶ χίλια πενταχόσια δολλάρια....στὸν σκύλο του τὸν Τοῦφυ !...

* * *

Ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Μπρένελτ, κάτοικοι τῆς Ἀγγλικῆς πόλεως Γκένσμπορουν, ὑπέβαλαν ταυτοχρόνως αἴτησιν διαζυγίου, λόγῳ ἀσυμφωνίας χαρακτῆρος. Τὸ πιὸ περίεργο ὅμως στὴν ὑπόθεσι αὐτὴ εἶνε πὼς ὁ κ. Μπρένελτ ἔχει πατήσει τὰ 91, ἐνῶ ἡ συμβία του κλείνει τὰ 87. Καὶ τὴ μεγάλη ἀνακάλυψι ὅτι δὲν μποροῦσαν πειὰ νὰ ζήσουν μαζὺ λόγῳ ἀσυμφωνίας χαρακτῆρος, τὴν ἔκαναν ὕστερα ἀπὸ....66 ἐτῶν κοινὴ συμβίωσι !

* * *

Στὸ Δέτον Σῆ, μιὰ χήρα, ἡ Δωροθέα Ὄϊτ, ἡλικίας 43 ἐτῶν, σκότωσε γιὰ μιὰ ἀσήμαντη ἀφορμὴ τὴν κόρη της Μυρτίλλη, ἕνα κοριτσάκι 7 χρόνων. Ἀμέσως ὅμως μετανόησε γιὰ τὴν πρᾶξι της καὶ αὐτοκτόνησε, ἀφήνοντας τὸ ἑξῆς σημείωμα :

«Σκοτώνομαι, ἐπειδὴ δὲν μπορῶ νὰ ζήσω χωρὶς τὴν κορούλα μου !...».

Ἡ...δικαιολογία αὐτὴ θυμίζει τὴν περίπτωσι ἑνὸς Παρισινοῦ ἐργάτου, τοῦ Σιαβύ, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ σκότωσε τὴν γυναίκα του, δολοφόνησε μὲ τὸ ἴδιο μαχαίρι καὶ τὸ γυιό του.

—Σκότωσα τὸ γυιό μου, εἶπε στὸ δικαστήριο, ἐπειδὴ δὲν ἤθελα νὰ περάσῃ μιὰ ζωὴ βασανισμένη μὲ τὴν κατηγορία ὅτι εἶνε....παιδὶ δολοφόνου, ἑνὸς ἀνθρώπου ποὺ ἔστειλε στὸν ἄλλο κόσμο τὴν γυναίκα του !...

* * *

Ὁ ψηλότερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου εἶνε ἕνας Πέρσης, ὀνόματι Σιάχ Χὰν Ὑμὼν Κασμίρ. Τὸν περασμένο Ὀκτώβριο ἔκλεισε τὰ 22 καὶ ἔχει ἀνάστημα 2 μέτρα καὶ 47 !...

* * *

Τὸ πρακτορεῖο Ρώϋτερ μετέδωσε ἕνα τηλεγράφημα, στὸ ὁποῖο ἀνήγγειλε ὅτι στὸ χωριὸ Βάμποτερ (στὴν Ἀμερικανικὴ Πολιτεία τῆς Μασαχουσέτης) ἕνας νέος 18 χρόνων ἐπεχείρησε ν' αὐτοκτονήσῃ, πέφτοντας στὴ λίμνη Τσαργκογκαννγκσμανοβσναμπναγιουνγκασμούρ !... Μερικοὶ ὅμως ψαράδες πρόλαβαν νὰ τὸν τραβήξουν ἀπὸ τὴ λίμνη. Καὶ ὅταν ὁ νέος συνῆλθε, δήλωσε πὼς δὲν θὰ ἐπιχειρήσῃ ἄλλη φορὰ στὸ μέλλον νὰ πνιγῇ — τοὐλάχιστον σὲ μιὰ λίμνη τόσο δυσκολοπρόφερτη !...

* * *

Στὴ Νέα Ὑερσέη ὁ κύριος Σόννυ Νόρμαν, ἡλικίας....δύο μονάχα ἐτῶν, κατνίζει ἕνα ποῦρο κάθε μέρα καὶ δυὸ φορὲς τὴ βδομάδα πίπα. Κατόπιν τούτου, ἕνας σοφὸς γιατρός, ὁ κ. Μάργκαρετ, καταγίνεται τώρα μὲ τὴ συγγραφὴ μιᾶς μελέτης, στὴν ὁποία θὰ προσπαθήσῃ ν' ἀποδείξῃ ὅτι τὸ κάπνισμα κάνει....καλὸ στὰ μικρὰ παιδιά !...

* * *

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἀφγανῶν, ποὺ ἀπειλοῦν τώρα τὰ σύνορα τῶν Ἰνδιῶν, εἶνε ἕνα ἀγεράκι δώδεκα χρόνων ! Ὁ νεαρὸς αὐτὸς πολεμιστὴς σπούδασε σὲ μιὰ σχολὴ Ἰησουϊτῶν καὶ γνωρίζει γιὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸ πολιτισμὸ πολλὰ περισσότερα ἀπὸ ὅσα ξέρουν οἱ λευκοὶ συνομήλικοί του. Καὶ ὅταν ἕνας ἀπὸ τοὺς καθηγητάς του τοῦ εἶπε ὅτι εἶνε πολὺ μικρὸς ἀκόμα γιὰ νὰ ἀνειροπολῇ στρατιωτικὲς δάφνες, ὁ ἀνήλικος ἀρχηγὸς τῶν Ἀφγανῶν τοῦ ἀποκρίθηκε :

—Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦταν πολὺ μικρότερος ἀπὸ μένα, ὅταν ἀναστάτωσε ὁλόκληρο τὸν ἀρχαῖο κόσμο !...

* * *

Ἡ Σερβικὴ Γερουσία ἐψήφισε τελευταῖα ἕναν παράξενο νόμο, γιὰ νὰ θέσῃ ἕνα τέρμα στὰ σοβαρὰ ζητήματα, ποὺ δημιουργοῦνται μὲ τὶς ἀλλεπάλληλες ἐπανεμφανίσεις Σέρβων αἰχμαλώτων πολέμου, τοὺς ὁποίους οἱ συγγενεῖς τους ἐθεωροῦσαν πεθαμένους ἀπὸ χρόνια.

Σύμφωνα μὲ τὸ νόμο αὐτόν, ὅταν ἕνας «ξεφανισθεὶς» ἐπανέρχεται στὴν συζυγικὴ στέγη ὕστερα ἀπὸ ἀπουσία δεκαπέντε ἐτῶν καὶ βρίσκει τὴν γυναίκα του ξαναπαντρεμένη, παύει πειὰ νὰ ἔχῃ ἐπ' αὐτῆς καὶ τὸ παραμικρὸ δικαίωμα.

ἑνὸς μεθυσμένου γαϊδάρου; Ἡ ρακὴ ὅμως φέρνει πολλὲς φορὲς καὶ δυσάρεστα ἀποτελέσματα. Τὰ ζῶα ποὺ ἔχουν ἔρθει στὸ κέφι ἀρχίζουν τὴ μοιρασιὰ τῶν νομισμάτων τοῦ ἄρχοντα καὶ τότε βλέπει κανεὶς νὰ ξεσποῦν τρομαχτικοὶ καυγάδες, ποὺ σκορπίζουν παντοῦ τὸν πανικό. Τὸ ἐλάφι χάνει τὰ κέρατά του πάνω στὸν καυγᾶ, ὁ λύκος θάζει τὸ κεφάλι τοῦ γαϊδάρου, ὁ πελαργὸς ξεσκίζει τὸ δέρμα τοῦ προβάτου καὶ τὸ κοπάδι φεύγει τέλος ἀπὸ τὸν πύργο, μεθυσμένο ἀκόμη καὶ σὲ ἀξιοθρήνητα χάλια, ποὺ κάνουν τοὺς χωρικοὺς νὰ σταυροκοπιοῦνται ἀπὸ τὸ φόβο τους.

* * *

Ἂν κατεβοῦμε τώρα πρὸς Νότο καὶ θελήσουμε νὰ ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὴ Ρωσσικὴ Ἀρμενία κατὰ τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, θὰ δοῦμε ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ περίεργα ἔθιμα.

Τὰ κορίτσια τῆς Ἀρμενίας αὐτὴ τὴ μέρα μαθαίνουν μ' ἕναν ἀλλόκοτο τρόπο ἀπὸ τὰ κοράκια ποιὸ παλληκάρι τοῦ χωριοῦ θὰ γίνῃ ὁ ἀρραβωνιαστικός τους.

Κάθε κορίτσι τῆς παντρειᾶς, δηλαδή, φτιάχνει μὲ τὰ χέρια του ἕνα κρίθινο γλυκὸ κι' ἔπειτα φοράει τὰ γιορτινά του κι' ἀνεβαίνει στὸ δῶμα τοῦ σπιτιοῦ. Ἐκεῖ ἀπάνω ἀφήνει τὸ γλυκὸ σὲ μιὰ μεριὰ καὶ κρύβεται πίσω ἀπὸ τὴν καμινάδα. Ἕνα κοράκι τότε δὲν ἀργεῖ νὰ κατεβῇ στὸ δῶμα καὶ ν' ἁρπάξῃ τὸ γλυκό. Ἡ νεαρὴ Ἀρμένισσα τὸ παρακολουθεῖ μὲ ἀγωνία. Ἂν τὸ κοράκι ἀφήσει τὸ γλυκὸ νὰ πέσῃ ἀπὸ τὴ μύτη του, ἡ ἄτυχη Ἀρμενοπούλα δὲν θὰ παντρευτῇ ἐκείνη τὴ χρονιά. Ἂν ὅμως ὁ «τσούκας», τὸ κοράκι δηλαδή, πετάξει στὸ δῶμα ἑνὸς ἄλλου σπιτιοῦ γιὰ νὰ τὸ καταβροχθίσῃ κι' ἐκεῖ πέρα τύχει νὰ κάθεται ἕνας νέος, αὐτὸς θἄναι ὁ ἀρραβωνιαστικὸς τῆς νεαρῆς Ἀρμενισσας, ἡ ὁποία φυσικὰ ἀπὸ τότε ἀρχίζει νὰ τοῦ κάνῃ γλυκὰ μάτια..